

PÄÄSTĒARMĒE AMETLIK HÄÄLEKANDJA EESTIS

ŠÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

HENRY BOWER, TERRITÓORIUMIKOMANDÖR

Nr. 104

Märts 1938

10. aastakäik.

**Üks
muna**

sarnaneb väga teisele,

**kuid igal südamel on erinevad tarvidused, mida
ainult Kristus võib rahuldada.**

PÄÄSTARMEE

Rahvusvaheline staap, London,
101 Queen Victoria Street.

Eesti staap, Tallinn,
Narva maantee 56-8.
(Telef. 302-61.)

Juhi märkmeid.

Kapten ja proua Muul Rakveres on rõõmsad poja õnneliku sünni üle. Ema ja poja tervis on hea. Soovime perekonnale rõhkeid Jumala õnnistusi.

Lähemate päevade jooksul Tallinna I korpus kolib uutesse ruumidesse, Sakala 18. Ei ole veel võimalik teatada, kunas on sisseõnnistamine, sest on vaja enne teha remont. Kindlasti on see muudatus suureks abiks korpuse töös.

Rahvusliku üleskute rahaline korjandus on hoos. Igaüks rutaku tööle ja tehku oma osa, et võiks olla hea tagajärg ja kasuks Jumala riigile. Võtaks Jumal rikkalikult õnnistada iga annetajat!

**Ei midagi poolikult
kõik täielikult!**

Kindral

Evangeline Booth külastas Sheffieldi neljapäeval, 20. jaanuaril. Teiste külastel hulgas, kes olid kogunenud õhtusele koosolekule, oli Sheffieldi peapiiskop, kes südamlikkude sõnadega tervitas kindrali inglise teraslinnas. Põhja territooriumi juhataja, komandörleitnant J. F. Lewis, ütles mõned tervitussõnad. Kindral pidas kütkestava ettekande Armees töö üle. Koosolek lõppes kindrali lauluga: „Maailm Jumalale.“

Stabiülem

ja proua McMillan saatsid mõöda laupäeva ja pühapäeva, 22. ja 23. jaanuari Brightonis, kus staabiülem laupäeva õhtul rääkis sõduritekoosolekul, millest võttis osa umbes 600 salvatsionisti. Pühapäevasel pealelõunakoosolekul jutustas staabiülem suures auditooriumis, millest võtsid osa tähtsad valitsustegelased. Päästarmee tööst ümber maailma. Ennelõunane ja õhtune koosolek olid head ja ülesehitavad. Ennelõunasel koosolekul rääkis proua McMillan jumalasõna üle ja õhtul staabiülem ning päev lõppes hingedega risti all, kes andsid end Kristusele.

Saage täis Vaimu!

Kirjutanud Armees-ema.

2.

Soovin, et kõigepealt paneksite tähele, kuidas jüngerid ootasid. „Teie jääge Jeruusalemma linna seniks, kui teid ehitatakse väega kõrgest.“ (Luuka 24:49). Pane tähele, et siin ei olnud ainult küsimus tõesst. See neil oli juba enne. On vaja midagi enam kui tõde. Paulus ütles, et tema armuõpetus ei seisnud mitte sõnadest vaid väes. Mis on esimene, mida võies ette kujutada, millele jüngerid pidid mõtlema, kui nad läksid tagasi Olümiel Jeruusalemma? Millises seisukorras nad pidid olema? Kuidas nad pidid ootama töötust?

Ma kujutlen, et nende esimene tunne oli siigav enesealanduse. Kui nüüd Jeesuse täielik jumalik au ja saatmine saanud selgeks, ja nad mõtlesid minevikule, kolmeaastasele koosviibimisele temaga, kõige oma arusaamatusele ja südamepimedusele ja kõigele, mida nad kaotanud, kõik — mida nad oleksid võinud teada, kõik, mida ta oleks ilmutanud neile, kui nad oleksid soovinnud omada seda — mida nad pidid mõtlema? Kas nendega ei pidanud olema nii, nagu sinuga ja minuga, kui pärast kokkupuutumist mõne isikuga või olukorraga, mida sa sel ajal ei mõistnud, sa tulid korraga täiele arusaamisele ja ütlesid: „Kui rumal ma olin!“ Nii ma kujutlen, et ka apostlid ütlesid. Ja, nii nagu Jeesus ütles: „Kui pikaldased arusaama ja uskumal!“ Nad olid saanud arstimist — üsna kindlasti oli see nii Peetrusele — oma enesele lootmisele ja uhkusele, ja kõik läksid kindlasti tagasi, tundes oma väiksusust.

Kas teie ei või kujutleda neid ja näha neid, kui nad kogunevad ülemises toas? Ma ei imestuks sugugi, kui Peetrus oma elava loomuga — ja on auline omada elavat loomust, mis armastab alati head — heidaks ennast maha oma ülestõusnud Õpetaja ees siigavas alanduses ja kurbuses oma tänamata meele pärast, et ta võis salata teda. Ja mida teie mõtlete, et

Toomas ja teised tunneksid, mäletades ööd Ketsemanes, kui nad kõik jätsid teda ta kannatamisetunnil ja põgenesid? Kuidas nad küll tunneksid? Nad pidid küll tundma, kui eba-truud, pühitsematud, arad nad olid ja langema maha suures alanduses!

Ja sõbrad, see on esimene ja mõõdapäsematu tingimus, et saada Püha Vaimu. Sa pead kõigepealt tundma oma endist eba-puhutust, pühitsematud olekut, sõnakuumatust ja tänamatust. Sa ei pea kartma õppi-dada teadma kõige halvemast enesest. Sa pead vaatama tagasi ajale, millal su käsi oli samal ajal temaga laual, ja sa andsid ometiigi teda ära. Se pead vaatama oma ustavusteta olekule ja sõnakuumatusele, sinu kartusele risti ees, sinu rippuvusele maailmast; ja kui tahad saada täidetud Püha Vaimuga, pead olema tahtlik õppima teadma kõige halvemast enesest ja rääkima kõigest Issandale. Sa pead ütleva: „Kas ma olen küllal' väike, Issand? Kas ma olen juba küllalt põrmus, et sa võiksid tulla ja tõsta mind üles? Ma põlgan ennast. Ma kahetsen tuihas ja põrmus, ja ootan, et sa tuled ja täidad mind oma vaimuga.“ Sa pead olema tühjendatud enesest. Kui inimesed on ennast täis, jätab Jumal neid eneste hoolde, nii et nad võivad läbi katsuda, mida nad suudavad. Kui nad usuvad, et suudavad ise hoolitseda oma eest, laseb ta neid langeda, et nad võiksid näha oma nõrkust. Meie peame saama aru oma abistust olekust ja nõrusest, meie peame kaduma täiesti oma silmises. Mõned teie saast, nagu ma usun, on jõudnud selle kohani, teised ei ole veel muutunud küllalt väikesteks. Sa pead minema veel madalamale, mu vend. Jumala tee ülendamisele läheb läbi alanduseoru. Sa pead minema liig madalale oma meelele, et siis saada täidetud Jumala Vaimuga.

(Järgneb.)

JEEUSUSE NIMI.

See nimi, mida anti meie Päästjale, on kõige kallim, mida piibel tunnub. Ükski nimi ei ole äratanud nii suurt imestust kui Jeesuse nimi. Ükski nimi ei sisalda endas nii suuri rikkusi ja ükski nimi ei ole nii külgetõmbav, kallis ja armas kuulda, kui see nimi. Jeesuse nimel on isearaline koht teiste nimede hulgas.

Nimi Jeesus ühendab taevast ja maad.

Jeesusega on taevareled püstitatud, millest Jaakob nägi und. Jeesuse läbi on meil võimalik minna maa pealt taevasse. Kuid ainult Tema läbi. Peetrus ütles: „Ja ihegi mu sees ei ole õnnistust; sest ihegi muud nime ei ole taeva all inimestele antud, kelle läbi meie peame õndsaks saama.“ „Ühtegi muud nime,“ ütles apostel. Üks nimi on meile siiski antud, nimelt Jeesus. Halleluja!

Selles nimes on päästmist meile. Päästmine patust on meie kõige suurem vajadus. Enne kui meie ei ole läbi elanud päästmise ümberloovast väge, oleme allpool päästmisredelit. Ainult päästmine teeb võimalikuks alata rännakut ülespoole. Leid end siigavuses, ei pruugi sul jääda sinna. Tuleta meelde, päästmine on ka kõige siigavamale langenule. Jeesus ütles: „Tervetele ei ole arsti vaja, vaid haigetele“ ja „Ma ei ole tulnud kutsuma õigeid, vaid patuseid meeleparandamisele.“

Jeesuse nimi sisaldab Jumala täiust.

„See meeldis Jumalale,“ ütles Paulus, „et tema täius sai eluase Jeesuses.“ See tähendab ääretult rikkust, allikat, mis kunagi ei kuiva, merd ilma piirideta, panka, kus hoitakse Jumala igavesed väärtused. Ükski inimene ei või selgitada meile seda täiesti, mida omame Jeesuses. Paljud on katsumud, kuid neil ei ole õnnestunud. Mitmed on püüdnud tungida, „jumaliku terve täiusesse“, kuid ükski ei ole jõudnud põhjani. Vaim, kellele „Jumala terve täius“ on ilmutatud, sest „Vaim uurib kõik asjad läbi ka Jumala siigavused,“ tahab juhataada meid siigavamale ja siigavamale igavesesse asjadesse. Laseme ennast juhtida!

Nimi Jeesus on aja ja igaviku suurim rõõmuteen. Ükski nimi ei too sarnast rõõmu kui Jeesuse nimi. Ükski päev ei möödu, kui Jeesuse nimi ei rõõmusta meid. Kui ärkame hommikul ja sosistame Jeesuse nime, tunneme, et rõõmuvoog voolab meie südamest läbi. Õhtul, päevase raske töö järele, heidame puhkama Jeesuse nimega meie huultel; tun-

(Järg 3. lhk.)

Mida valjem on inimene enda vastu, seda armulisem on Jumal talle.

Töötatud õnnistused.

Rahu, mida annab Jeesus.

„Mina ise tahan sinuga minna ja sulle rahu anda.“
2. Moos. 33:14.

Kui Mooses viibis Siinai mäel Jumalaga, saades seadusi ja juhatusi tulevaseks teenistuseks, tegi rahvas kuldvasika ja oli ebumalateenistuses. Nende patt tõi Jumala viha nende üle. Mooses kõneles Jumala ees nende kasuks — imeiline eestkostmise palve! (2. Moos. 32:32). Meie ei tea enne suurt Igavest Hommikut kõike, mida on saavutatud palvega. Tõesti „palved muudavad asju.“ Meie seltsilised, emad ja naised võivad aidata jumalariiki sel teel — palved üksikhingedele eest, seltsiliste eest paganamail, maailma pimedais paikades, meie suurel võitlusväljal.

Mooses palus, kui rahva koorem lasus raskelt tema peal. Jumal andis talle kindlustuse: „Mina ise tahan sinuga minna ja sulle rahu anda.“ (2. Moos. 33:14.) Koorem on küll siin, kuid ka suur Koormakandja viibib siin, et aidata erilisel kombel, ja selles kõiges ongi vahe. See tähendab, väliselt võivad olla küll vastolud, kuid hingerahu ja hingamine on Tema sulasele.

Ja nõnda ka tänapäev hing, mis on tõesti Issanda oma, Tema armu töötuse järele, omab sama õnnistatud töötuse, mis rohkem väärt kui kuld: „Mina ise tahan sinuga minna.“ Kas me pole leidnud, et Jeesus võtab enese kanda iga risti raske otsa? Et pimedaimal tunnil Tema ligiolu teeb selle valgeks?

Samuti ka kannatuste ahjus, kui seal on „üks, kellel Jumala poja nägu, kellele tuli ei tee viiga.“ (Taani. 3:25.) Seal pole küll kogu aeg ülevoolavat rõõmu, kuid seal on midagi palju paremat, — vaikne Jumala ligiolu.

On esesestmõistetav, et kui tahetakse omada Päästja ligiolu, peab olema selleks tingimus — elu, mis täiesti antud Tema valve alla. Selline elu peab väljenduma igapäevases tegevuses ja läbikimises elava

(Järg 4. veerul.)

Päästearmee järeluurimise tegevus.

Kirjutanud *major Elsa Olsoni*,
järeluurimisebüroo sekretär Helsingis.

Päästearmeel on palju tööhäarusid: nagu: väljatööd koostöökatega noortele ja vanadele, koduühing, naistele, vendadeühing meestele, töö pimedate ja kurtummade keskel, samuti suur sotsiaal tööala oma mitmesuguste harudega. Häda rahva keskel on kutsunud esile Päästearmees need mitmesugused tööhäarusid. Üks neist on järeluurimisetöö, mis — võib olla — ei ole veel nii hästi tuntud Eestis. See otsib kadunud sugulasi ja sõpru niisasti kodu- kui ka välismaal ja kui nüüd Päästearmee töötab ümber ilma 90. maal ja kolonias, on see iseäranis kohane sellele töö jaoks.

Järeluurimisebüroos võetakse vastu palju soovivaldusi sarnastelt, kes on mures oma kadumaläinud sugulaste ja sõprade üle. Nad peavad jätma andmeid kadunute kohta, nimi, sündimisekoht ja aeg, elukutse, välimus, viimane aadress ja palju muud, mis kõik on vajaline järeluurimise juures. Kui on tegemist mõnega, kes on kadunud kodumaalt, siis büroo otsib teda antud andmete järele. Pööratakse aadressbüroode ja mitmesuguste ametiasutuste, kirikukoltsanteleide, konsulaatide, raadio ja ajalehtedele poole. Päästeohvitserid, mitmesugustel kohtadel, on alati valmis järeluurimisebüroo teenistuses. Kuulatakse ka „Sõjahüüsus“. Sel viisil leitakse paljude kadunute aadressid. 1937. aasta jooksul tuli Soomes järeluurimise büroosse 486 uut soovivaldust, milledest leiti 248 aadressi.

Välismaalised järeleparimised saadetakse selle ma staapi, kus on olemas järeluurimisebüroo, kes otsib ja mõne aja järele teatab tagajärgedest. Paljud keerulised asjad on selgunud sel viisil, rõõmüks kurvastatud omastele. Välismaaline järeleparimine sünnib inglise keeles, mis on Päästearmee rahvusvaheline keel. Selles töös on kirjavahetus väga tähtis töömeetod. Arvatud kirjad tulevad ja lähevad, paljude teekond läheb üle maailma ookeani. Kirjade sisu on väga vahelduv ja põnev, on mõlemat — rõõmsõnumeid ja kurbu. Tõelikkus on imelisel viisil muinasjutt ja neil ohvitseridel, kes on teenistuses ühenduses selle tööga, on imelised läbielamised ja tänavad Jumalat, et võivad teha oma väikest osa, et aidata kaasinimesi ja tuletada

meelde neile heast karjastest, kes otsib kadunud.

Eestis Päästearmee võtab ka vastu soovivaldusi kadunud sugulaste ja sõprade kohta. Hind kodumaal on 3 krooni ja välismaal 5 krooni, puudustkannatajad saavad tasuta abi. Aadress on: Adjutant B. Thyren, Narva mnt. 56—8, Tallinn. Tahajutustada allpool huvitavaid juhtumisi, mis kõik puudutavad Eestit.

Mõni aastaga tagasi, keegi mees Eestist, otsis oma venda, kes oli reisinud Soome ja kes juba pikk aeg ei olnud midagi kirjutanud. Ta teadis väga vähe temast ja pealegi ta oli muutnud oma nime. Ainuke asi, mis ta võis öelda, oli, et tema arvates vend peaks kuuluma kuhugi orkestrisse Soomes, sest ta olnud tubli muusikamees. Büroo pööras mitmesuguste asutuste poole ja leidis lõpuks ühe juhise, mis lõppes sellega, et mees oli surnud, kuid perekond oli jäänud järele, kelle aadress saadeti vennale Eestis ja nii köideti uuesti unustatud perekonnasidemed.

Teine juhtumine. Keegi vend Soomes otsis oma õde, kes oli abielus Eestis. Üks Päästearmee ohvitseridest Eestis toime seda asja. Ta otsis vana aadressi järele ja tal lõpuks õnnestus leida kadunut, suures rõõmüks vennale Soomes.

Keegi abikaasa otsis oma meest, kes oli reisinud Lõuna-Ameerikasse ja ei olnud kirjutanud koju Eestisse. Andmed olid väga puudulikud, ja mis veel halvem oli — Päästearmeel ei olnud mingit tööhäru sellel kohal. Saime teada, et Soomel on konsul seal maal. Kui saime aru, et see mees ei olnud soomlane, vaid konsulliks oli pärismaalane, pidime pöörama tema poole Soome diplomaatide keeles, prantsuse keeles, ja nii saatsime temale järeleparimise. Ei kestnud kuigi pikk aeg, kui tuli vastus võrralt maal: lahke konsul saatis vastuse õhupostiga, mis tuli üle poole maakera, ja see teadanne, mida ta saatis, oli küllalt rahuldav.

Töötatud õnnistused.

(Algus 1. veerul.)

Kristuse väega, nõnda nagu rahvas sai teada Peetrusest ja Johannesest, et nad olid viibinud Jeesusega. (Ap. 1: 4:13.) Kahtlemata jätab Päästja ligiolu mõju inimese iseloomule.

Jeesuse nimi.

(Algus 2. leheküljel.)

neme, et inglid valvavad meie ümber ja võime unuda rahulikkult.

Nimi Jeesus, mis praeguse aja suurim rõõmuaine, on seda ka igavikus. Seda leiame Ilmuatuse raamatu kirjeldustes. Viimendas peatükis loeme: „Ja kui tema raamatu oli võtnud, siis heitsid need neli elajat ja need neli kolmatkiimend vanemat Talle ette maha ja iga mehe käes oli kannel ja kuldkaunid täis suitsetamise rohkud, need on piha rahva palved.“ Siin näeme meie, et Jeesus, Tall, on keskpunkt taevas. Tema ümber keerleb taevane huvi. Mitte ainult inglid ei ole huvitatud temast, kuid kõigepealt patust lunastatud. Nad on siin ilmas rõõmustanud tema üle, millepärast ka taevas on täidetud nende juubelilauludest. Tahad sa olla kaasas? Tuleta meelde, et mitte igale ihuele ei ole Jeesuse nimi igavikus rõõmteem. Kes siin ajas on lükanud edasi päästmist selles nimes, on kadunud igavest, Nad tuletavad meelde nime Jeesus, kuid mälestus sellest ei too mingit rõõmu. Vastupidiselt. Nende hulgas, kes on jätnud hooletusse otsida päästmist Jeesuse nimes, on paljud, kes pilkasid, teotasid ja kiusasid läbi seda nime, ja see kõik tuleb neile meelde. Mälestused ei kao. Igavikus esinevad nende rumalad teod tänuks. Nad näevad, et nad enese süü läbi on sattunud sellesse õnnetusse. Kas nad saavad vabastada? Eil! Igavikus ei ole mingit päästmist. Kuid „tina on päästmisepäev.“ Au olgu Jumalale!

Kas sa ihaldad Tema ligiolu nõnda, et oled valmis jätma kõik selja taha, mis takistab? Ilmalikule — uskmatale — on Ta kui „juur pöüdest maast; ei olnud Tema nägu ega austust, küll meie nägime Teda, aga Tema ei olnud mitte seda nägu, et meie teda pidime ihaldama.“ (Jes. 53:2.) Kuid usklikule Ta on „nägusaim mees kümne tuhanda seast (Ülemlaud 5:10). Ehk uue testamendi sõnadega: „Teile nüüd, kes teie usute, on Ta kallis.“ (1. Peetr. 2:7.)

Ja lõpuks, kõik soovivad Päästja ligiolu elu viimasel hetkel. Keegi tähtis ja hea mees jättis oma viimseks tunnustuseks, kuna tema jalad astusid surmavalda: „Jeesus on elav tõelisus.“ Laulja ütles 23. laulu ilusate sõnadega: „Ka siis, kui ma käin surmavarju orus, ei karda ma kurja, sest et sina minuga oled.“ (Laul 23:4.) Nõnda siis, rõõmus või muredes, elus või surmas — Päästja ligiolu on see, mida vajame kõige rohkem.

Häälestamata kannel.

Kaua aja eest oli kuskil lossis juba kaua aega kannel, millest ei olnud mingit kasu. Ta oli nii häälest ära, et keegi ei võinud mängida seda. Tehti mitu katsed kandle häälestamiseks, kuid asjatult, ja nii ta rippus edasi seinal.

Ühel päeval tuli keegi väga vana mees lossi ja palus öömaja. Teda võeti lahkest vastu. Muuses räägiti mehega ka vanast kandlest, ja ta palus näidata seda talle. Paar päeva ta parandas ja hääldas seda, kuni lõpuks ta mängis sellel nii imeilusalt, et kõikide südamed said haaratud.

Kes oli siis too vana mees? Ta oli olnud instrumentide tegija, ja oma nooruses ta oli teinud selle kandle. Ta oskas hääldada seda.

Inimene, kes on loodud Jumalast, sarnaneb sellele kandlele. Patt on rikkunud südant, nii et inimene ei või kiita ja austada oma Loojat. Aga Jumal on loonud teda. Ta saatis oma Poja päästma ärakadunud inimlasi. Kes usub Issandasse Jeesusesse, saab päästetud. Ja siis võivad sidamekeeled tuua esile jälle ilusaid helisid.

OTSI JUMALA AU.

Jutustatakse, et üks egiptuse kuningas tegi kellelegi ehitusmeistrile ülesandeks ehitada tulitorni, mis pidi valgustama kaugele hädaohhtikutele saarte.

Ehitusmeister oli väga hoolas, kuid kaval isik. Ta laskis esiteks rajada oma nime suurte tähtedega kivitahvlisse, mis oli kõige silmapaistvamas kohas, ja tõmbas selle siis paksu lubjakorraga üle. Sellele laskis ta teha kuninga nime suurte kuldatud tähtedega, nii nagu oleks torn ehitatud kuninga auks. Ta teadis väga hästi, et mõne kümne aasta pärast variseb lubi ära ja tema oma nimi tuleb nähtavale ja on tuntud tulevastele põlvetele.

Kas paljud inimesed ei sarnane sellele mehele. Näib nii, nagu nad otsiksid Jumala au, kuid kui oleks võimalik näha nende südame sügavusesse, siis näeksimme varsti, et nad ei otsi Jumala au, vaid oma.

Noormees, noor neiu — Jeesus kutsub sind!

Kirjutanud proua adj. Rupp, Šveitsis.

Keegi karjane viis oma karja mööda tolmust teed edasi. Pääke põletas kuumalt taevalaotusel, tee muutus ikka raskemaks. Kartlikult ja üsna üheteise lähedal, läksid lambad edasi. Aga seal oli karjane, kes vaimustas neid, hüüdes neid aegajalt. Edasi, edasi! Juba kaua ei olnud sadanud vihma ja maantee äärsetel aasadel oli vaid kuivanud rohi. Kord korra järele peatus üks või teine lammast ja katsus süüa natuke; valvas karjane aga takistas teda seal ja ajas karja edasi.

Keegi võõras sammus sama teed, ja vaatles lammaste ja nende karjase käitumist. Mispärast, küsis ta endamisi, takistab ta oma karja söömast? Kas ta ei näe, et lambad on väsinud, ja liihlike peatus teeks neile head? — Teel nad möödusid mõnest puust. Ka need olid kannatanud põuda ja suutsid oma kuivanud lehestikuga pakkuda ainult väikest varju. Kohe tormasid esimesed lambad puude juurde, et seal puhata natuke, aga jälle ajas karjane neid ära, lastes neid minna edasi mööda palavat teed, — ikka edasi ja edasi.

Võõra imestus kasvas. „Kas too karjane tunneb oma karja vajadusi? Mispärast ta ei lase neid puhata natuke? Tee on nii pikk ja kuumus väljakannatamata.“

Mõne aja pärast nad nägid mudast tilki. Jällegi liginesid sellele mõned lambad, et vaigistada oma janu, aga ka niid ajas karjane neid tagasi teele.

„Tema käitumine on mulle arusaamata,“ ütles võõras enesele. „Igatahes on tiigi vesi väga mudane, aga vaesed loomad oleksid võinud juua sellest vähe, ja oleksid pärast seda läinud rutemini edasi.“

Nad pidid jälle minema pikka teed edasi. Edasi, ikka edasi! Ja viimaks nad jõudsid sihile. Karjane oma lammastega läks ära tolmuselt teelt, ja ta juhtis neid väikeste kiinkale, kus kasvas mahlane ja värsk rohi, ja haliad puud pakkusid head varju. Sealsamas vilises ojake selge veega.

Niid mõistis võõras, mispärast karjane ei andnud järele, et lambad oleksid sõõnud kuivanud rohtu, otsinud varju kuivanud puude all või joonud mudasest veest. Ta tahtis viia neid heale rohumale.

Ülaltoodud jutustus oli lammastest, aga kas ta ei tuleta meile meelde ilusat tähendamissõna evangeliumis — Jeesusest, heast karjast? Ja kõikidest piltidest Jeesuse üle, kas meie ei armasta kõige enam seda, mis kujutab Jeesust karjasena? Ta kutsub oma lambaid. Ta kogub neid oma ümber. Ta otsib lammast, kes läks eksiteele, ja kannab teda tagasi karja juurde. — Tüdruk, poiss, noormees, noor neiu — Jeesus kutsub sind ja tahab viia sind haliade aasale. Tema aitab sind võita teel varitsevaid kiusatusi patule. Kui oled valmis jälgima teda, niel sa, mis on tõesti ilus, ja maitsed, mis on tõelikut hea.

Jeesus armastab noorust. Ta tunneb nende igatsust rõõmsa meele järele, ta teab nende tarvidusi ja nende jõudu. Kuulake, mida tema tahab ütelda teile, ja teie saate teada, milleks teie võite muutuda, sest — teie olete rikkad. Teie omate südame, mis on võimas armastama ja järeleandma; teil on selge mõistus, millega võite saada aru tuhandeid usust asjust; ja teil on käed, millega võite teenida, aidata ja töötada. Laske end juhatada heale rohumale!

Jeesus pakub sulle täielist vabadust pattudest.

Võta seda vastu!

Redel, mille
kaudu kõik
peaksid mi-
nema üles.

Seitse

astet

päästmisele

Kirjutanud
Armee
Asutaja

See redel on nende kasutamiseks, kellel on tõsine igatsus omada Jumala heldust, mis vaid üksinda suudab vabastada neid nende patustist harjumustest, saatana võimusest ja tulevast vihast. Neile, kes tarvitavad seda, anname järgmist nõu:

1. Lahuta selle jaoks teatud aeg, ja kui võimalik, ole kuskil üksinda vaiksuses Jumalaga.

2. Loe hoolikalt ja mõttekalt instruksioone esimesest kuni viimase, ja siis täida neid, nagu allpool kirjutatud.

3. Palu tõsise meelega, et Püha Vaim juhataks sind. Jumal on tõotanud seda igapähele, kes otsib, ka halvemalegi.

4. Oma põlvedel, Jumala ees, võta kogu oma südamega üks aste korraga. Ole ettevaatlik, et sa ei hüppa esimesest astmest üle teisele, enne kui kõik on selge esimese astmega, ja nii siis edasi teise ja kolmanda astmega, kuni oled jõudnud üles.

5. Kui minnakse läbi sellest kursusest, olen täiesti kindel, et ei saabuta mitte ainult kahetsuspingile, vaid Päästja armastavasse sülla ja omatakse kindla veende pattude andestusest.

ESIMENE ASTE.

Näen enese olevat patuse.

Ma olen patune. Näen, et olen patustanud Jumala, oma kaasinimeste ja oma hinge vastu. Olen patustanud oma mõtetes, tunnetes, oma kõnes ja tegudes. Olen patustanud kodus, oma perekonnas ja olen patustanud maailmas, oma töökohal ja oma lõbudes. Olen teinud seda, mida ma ei oleks pidanud tegema ja jätnud tegemata, mida oleksin pidanud tegema. Tunnistan seda vabatahtlikult. Ma ei taha katta kinni oma patte. Nende arv on suurem, kui et suudaksin lugeda neid ja on toonud kaasa enam kurvastust, kui ükski suudaks ülesarvata. Nad ei ole teinud au mu taevasele Isale, on käitunud halvasti mu Õnnistegija suure ohvriga, leevitanud halba mõju mu oma perekonnas ja nendele, kellega puudun kokku maailmas. Olen teinud Jumala igavest rahulolematust, ja kui ma suren oma pattudes, siis langen põrguneedmisesse.

TEINE ASTE.

Olen kurb oma patu pärast.

Ma mitte ainult ei mõista, et olen teinud pattu, vaid olen ka kurb selle üle. Ma põlgan oma kurje tegusid, vihkkan iseenast, et läksin oma tahtmiseteed. Olen kurb oma patu pärast — mitte ainult sellepärast, et nende tõttu olen teininud karistust, vaid sellepärast, et nad on tehtud mu taevase Isa vastu, kes on alaliselt armastanud mind ja hoolitsenud mu eest. Kui võiksin muuta minevikku, siis rõõmuga teeksin seda; kuid kahjuks ma ei või seda. Patud, mida olen teinud, on kirjutatud minu arvele Jumala mälestuste raamatusse. Ei ükski palve, mida palun — ükski pisar, mida võin valada — ükski leinamine, mida võiksin ette võtta — ei ükski heategu, mida võiksin teha — ei võta ära hirmust üleskirjutist. Mu ainuke lootus on Jumala andestav heldus Jeesuse Kristuse läbi.

KOLMAS ASTE.

Tunnistan üles oma patud.

Ma ei ole mitte ainult kurb oma pattude pärast, vaid tunnistan neid vabatahtlikult Jumala ees. Mul ei ole ühtki vabandust. Võib küll olla tõde, et palju halba, mida olen teinud, on tehtud teadmatult. Ma ei tunnind Jumalat ja oma kohustust tema vastu, samuti ka mitte Päästja armastuse suurust, et ta suri mu eest. Olin teadmatu halvast mõjust, mida mu käitumine ja eesküju jättis teistele. Kuid mu teadmatust ei ole mingisugune vabandus, sest ma oleksin võinud teada paremini. Oleksin pidanud lugema oma piiblit ja kuulma neid, kes oleksid võinud õpetada mind. Oleksin pidanud mõtlema oma hingele ja hüüdma Jumala poole abi pärast. Kuid ma ei teinud seda, ja sellepärast on ka mu suu kinni tema ees. Ja praegu tunnistan end Jumala ees süüdlaseks patuseks, kellel ei ole mingit vabandust ja kes on teininud tema alalist viha.

Ma ei tunnista seda mitte ainult üksilduses, vaid võttes arvesse, et olen patustanud oma perekonna ees ja minu ümberolevate inimeste nähes, olen täiesti valmis tunnistama oma patust seisust ja oma kurvastust selle üle, nii palju kui mul on selleks võimalusi, Issanda rahva, mu oma perekonna ja maailma ees. Kui ma ei häbenenud teha pattu nende juuresolekul, olen ka valmis tunnistama üles oma süüd nende ligiduses.

NELJAS ASTE.

Loobun oma pattudest ja jätan neid.

Ma ei näe mitte ainult end patusena, vihates ja tunnistades üles oma süüdi, kuid ma loobun neist ja jätan iga pattu, Jumala abiga. Ükskõik, milliseks lõbuks nad olid mulle, ja millist kasu ma näen ka praegu, et saaksin nende läbi; ma tõotan siin ja praegu, Jumala abiga, et ma ei tee seda enam kunagi.

VIIES ASTE.

Annan ennast Jumalale ja palun tema andestust.

Tundes, kui häbematult olen mässanud Jumala vastu, põlates tema armastust, murdes tema seadusi, ja mõjutades teisi tegema sedasama, annan end siin ja praegu, oma põlvedel, temale ja palun alandlikult, et ta heidaks armu minule, vaeaele patusele ja andestaks Kristuse pärast kõik mu patud ja võtaks mind, kes olen kõlvatu, oma perekonda ning laseks oma head meelt hingata mu üle.

KUUES ASTE.

Annan ennast Jumalale, et teenida teda.

Tõotan Jumalale siin ja praegu tema abiga ja kogu oma südamega, et kui ta andestab mulle ja võtab mind oma perekonda, siis tahan praegusest alates olla tema ustav teenija ja teha kõik, mida võin, tema auks ja tema kuningriigi levitamiseks ning nende hingede päästmiseks, kes on veel päästamata.

SEITSMES ASTE.

Usun, et Jeesus päästab mind praegu.

Usun, et Jumala Poeg, Jeesus Kristus, oma suures halastuses ja armastuses, suri mu eest, kandes minu patud oma ihus ristile; ja uskudes seda, võtan teda vastu oma südamesse kui minu Päästjat põrgust, patust ja saatana võimusest. Jeesus Kristus ütleb piiblis, et kes tulevad tema juurde, neid ta ei lükka ära, ja sellepärast tunnen nüüd kogu oma südamega kui vaene, abitu, süüdlane patune, kes otsib temalt päästmist ja loodab ainult tema verel. Olen kindel, et tema ei lükka mind ära. Usun, et just sel silmapilgul ta võtab mind vastu. Ta andestab mulle praegu. Tema kallis veri peseb mind kõigest patust.

Korpusekadeti palve ja pisarad võitsid.

Keegi diviisi noorsoo-sekretär Inglismaal jutustab järgmist oma külastäigust väikeses korpuses.

Meie teadsime, et uus lüge korpusekadettide brigaadis — poiss teist-aastates — pidi võitlema raskesti, et saada hoitud. Tal oli kodus väga raske. Tema vanemate elu ja eluharjumused tegid tema teie väga raskeks. Ometi ta hoidis alati oma värsket ja rõõmust tunnistust, millega ta võitis kõikide oma selt-siliste imestuse.

Saage aru meie imestusest, kui, alates oma pühapäeva õhust koosolekut, leidsime poisi ema istuvat kuulajate seas. Meie saime nii väimustatud sest, et lootsime uskuda ka suuremaid asju. Ja kogu koosoleku ajal saadeti palveid taeva poole nii vanemate kui nooremate selt-siliste poolt, et poisi ema saaks päästetud.

Kui algas järeloosolek, läks keegi allohvitseridest alla ja rääkis väga taktipäraselt prouaga tema hinge üle. Kartsimine, et ta tõuseb üles ja lahkub saalist, aga meie rõõmuks ta ei teinud seda. Nüüd järgnes tõsine võitlus tema hinge pärast. Ta hing oli tugevate paaltega köidetud patu ja maailma külge, ja ta istus liigutamata meie sõnadest ja palvetest — vähemalt paistis see meile nii — ja meie tahtsime peaaegu jätta asja pooleli, kui Jumal tuli ja tegutses täiesti ootamatul viisil.

Tema poeg — korpusekadett — oli kogu aeg istunud tema juures, palunud ja lootnud, aga kui ta nägi, et meie ei suuda enam kaua vastu panna, tuli tema näole süüav pettumusilme. Kas tema võiks teha midagi? Aga ta ei jäänud seisma sõrased küsimuse ees. Midagi Jumalast antud, hoidis teda ema kõrval. Tal ei olnud sõjariistu käes. Kõik, mida ta võis teha, oli nutta. Ta põlvitas nuttes, ja tema pisarad said vahendiks, mille läbi purustati takistused ema südames ja ta viidi kahetsus-pingile.

Pisarad ja palved näitasid olevat tugevamad kui sõnad ja Lõpp 4. veerul.

Tervitus korpusekadettide nurgale.

Kaitseväes on kadetid hulk noori, keda kõik imetlevad. Suurtes rongikäikudes, kus marsivad mitmesugused sõjamehed, oodatakse alati suure huviga, millal tulevad kadetid... Kui ilusad ja uued on nende univormid, kui vaprast nad marsivad, ja nende nägudel peegeldub nooruse väimustus ning tõsidus. Kõigile meeldib vaadata, kui tulevad kadetid...

Päästearmees meil on sõdureid igas vanadusliigis. Seal marsivad veteraanid, siis tulevad mehealised kangelased. Oik on ilusad vaatlemiseks. Aga siis tulevad kadetid... noored korpusekadetid. Meil peavad ka olema sarnased, ja allakirjutanul on rõõm, et ka Päästearmel Eestis leidub sarnaseid noori. Kui teil nüüd on oma veerg „Sõjahüüsus“, siis me tahame üks ja teinekord kõnetada teineteist asiade üle, mis oleks meie abiks võitluses kurjusega. Aga kui leidub kindlasti palju noori päästesõdureid, kes sooviksid saada korpusekadettideks, siis tahan siin nimetada lühidalt tingimustest.

Noored salvatsioonistid, vanuselt 14—18-aastased, võivad täita korpusekadetikas saamise ankeidi, ja kui teda võetakse vastu, algab korpusekadettide kursus, mis koosneb suulisest õppetunnist igal nädalal ja kirjalikust ülesandest kuuliselt. Korpusekadettide kursus on kolmeaastaline ja on hea ja kasulik kasvatuse omandamine. Igal poolaastal antakse kursuse-tunnistust ja peale kolme aastat antakse lõputunnistust, mis näitab, kui võrd korpusekadetil on õnnestunud. See aeg on väga kasulik. Kui on lõpetatud korpusekadetti kursus, võib saada kadetiks sõjakoolis ja viimaks ohvitseriks. Või jälle võib ta jääda oma linnas kasulikuks korpuses.

Kirjutatan neid ridu ainult kui tervitust meie territooriumi noorsoo-maailmast. Võib-olla saan saata järgmisel korral teile pildi korpusekadettidest Helsingis, sest nad mõne päeva pärast pildistavad end. Tuleval korral kirjutab Soome korpusekadettide-sekretär, major Ilma Ahlborn midagi huvitavat. Olen kuulnud, et kapten Maria Blees Tartus, endine kooli-õpetaja, saanud vastutuse korpusekadettide eest Eestis. Õnnetlen! Kindlasti kirjutab ka tema korpusekadettide nurgale, kus meie kohtame üks ja teine kord.

Tahan täita teile, korpusekadettidele ja teistele noortele sõpradele Eestis, mälestuseks ühe piiblisalmi. See on sõna Taavetilt. Ta oli ju kariapoiss, kes sai kuningaks ja omas vahest prohvetianni. Kord ta nägi ilmutust, et tuleb kuningate Kuningas, kes kogub oma sõjaväge, milles pidi olema ka noorte osakond, korpusekadettide brigaad, mille kohta ta ütles:

„S u r a h v a s v a l m i s t a b r ö ö m u g a p i i h a s e h t e s o h v r i d s u v ö i d u p ä e v a l ; s u n o o r e d s ö d i j a d o n k u i k a s t e s i i n d i n u d k o i d u l a p e k o i a s t.“ (Psalm 110:3). Ennustus on täitunud: Jeesus, kuningate Kuningas, tuli ja kogus omale sõjaväge, ja nüüd marsib ka noorsoo osakond ümber kogu maailma. Ja noor hulk peab olema „piihas ehtes“. Küll on tore näha noori ilusates välisriietes ja armeenoori oma univormides, kuid mis on veel suurema tähtsusega, et omaksime sisemist ilu, nii et võiksime kord minna pulmasaali. Seda piha riietust võime saada Jeesuse kalli vere läbi. Selle piha riietuse omamise järele peaks sirutama iga korpusekadett.

See on mu esimene tervitus kõikidele Eesti korpusekadettidele ja neile, kes kavatsevad saada korpusekadetikas.

Emerik Olsoni,
Rahvuslik Noorsoo-sekretär.

Kristlusevihkaja — kristlane.

Üks norra ajalehist kirjutab pikema kirjelduse, kuidas suur raamatukogumaniik Wollert Keilhaus räägib oma ümberpöörmisest. See on tõeliselt draama-tiline kirjeldus.

Raamatukogumaniik, keegi keskealine mees, jutustab enne milline kristlusevihkaja ta olnud noorest põlvest. Ta annab mitmesuguseid näiteid, millisel see viha väljendus. Abikaasa sellevastu oli kristlane ja oli kaua aega palunud oma mehe päästmise pärast.

Sügisel 1936 tuli muudatus. Ta oli õppinud tundma kedagi isikut, kes oli põhjavajumas ja keda ta tahtis aidata. Teiste abinõude hulgas, mida ta tarvitas, oli religioon ja see täitis oma ülesande. Ta saatis sellele isikule Uue Testamendi, isikliku märkusega, mis sisaldas ka üht piiblisitaati „Kui panin sulle paberile,“ ütles ta, „hakkas käsi värisema; teadmine Jumala olemasolust tabas mind võlgu.“ Sellest päevast peale hakkasin reageerima teisel viisil, just vastupidiselt, varem elatud elule.“ Ta ootas mõni päev, et näha, kas uus seisukord jääb püsima. Et kõik oli hea, rääkis ta oma abikaasale, mida ta läbi elanud ja ta ütles edasi, et see oli tema elus suur tund. Ta läks ühele oxfordi-koosolekule ja jutustas oma läbielamisest ja ütles, et Jumal on kutsunud teda oma teenistusse.

„Olen saanud vabastatud.“ ütles ta, „oma muredest, oma rahyuse-, sotsiaalse- ja seisusevahedest ja olen läbielanud kõige kõrgemat õnne, mida võib kogeda, nimelt, et aidata teisi inimesi Jumala juurde. Kui peaksin kokku arvama, mida uus elu mulle on andnud, võin teha seda kõige paremini kui ütlen, et see on mulle arusaamatu, kuidas keegi, kes on tulnud selgusele Jumala olemasolust, võib veel viivitada, et anda end Tema kätte.“

Algus 1. veerul.

üleriäkimised. Ja kui ma nüüd mõiten külastäigule väikeses korpuses, näen ma, et kõige parem, mis üldse juhtus neil koosolekuil, juhtus noore korpusekadeti pisarate läbi. Issand, õpeta meid paluma — ja nutma!

Ainus tee päästmisele

Jumalakarlikud inimesed ei või päästa patust

Päästearmee ei või päästa patust

Piibel ei või päästa patust

Tunded ei või päästa patust

Patune ei või päästa iseennast

Jumal on, kes päästab.

Havai

vabaõhukoosolek kukevõitluse platsil.

Diviisisekretär, kes on tööjuhataja Havai saartel, major Harris, juhatab hiljuti sõjakäiku Havai saarel. 601 hinge otsisid Jumalat. Korpused rõõmustasid külaskäigu üle. Ühele kohale tuldi just ajal, kui seal oli kukevõitlus. Ohvitserid ei lasknud endid segada, vaid läksid otsekohe platsile, kus kuked võitluses ja algasid koosolekuga. Rahvas hakkas kuulama ja kuked saadeti ära. Koosoleku lõpul põlvitasid üle 40 mehe, samale kohale, kus nad natukese aja eest püüdsid lõbustada endid.

„Õnnistatud

on mees, kes loobub Jehovahi, ja kelle lootus Jehovahi on.“

Jeremia 17:7.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Vilppi r.	15. T. 2:26—36
1. T. 1: 1—11	16. K. 3: 1—9
2. K. 1:12—18	17. N. 3:10—21
3. N. 1:19—30	18. R. 4: 1—18
4. R. 2: 1—11	19. L. 5: 1—12
5. L. 2:12—18	
6. P. 2:19—30	20. P. 6: 1—12
7. E. 3: 1—12	21. E. 6:13—21
8. T. 3:13—21	22. T. 7: 1—17
9. K. 4: 1—9	23. K. 8: 1—9
10. N. 4:10—23	24. R. 9: 1—14
1. Saam. r.	26. L. 9:15—27
11. R. 1: 1—18	27. P. 10: 1—13
12. L. 1:19—28	28. E. 10:14—27
13. P. 2: 1—10	29. T. 11: 1—15
14. E. 2:11—19	30. K. 12: 1—15
	31. N. 12:16—25

Palvained:

- 6. märtsini Sveits ja Itaalia.
- 13. märtsini Kõik korpusekadetid ja kandidaadid.
- 20. märtsini Mere- ja kaitsvägi.
- 27. märtsini Elupääste organisatsioonid.

Teateid lahingust.

Tallinna 1. korpus.
„Paluge, siis peate Teie saama.“ ütles Jeesus Kristus.

Oleme palveid saanud oma taevasele Isale, rääkides oma raskustest, mis on rõhunud meid ja teinud palju takistusi tööle — nüüd rõõmustame teate üle, et varsti võime oma uues koosolekuruumis olla, mida Jeesus on ise andnud meile kui vastuseks palvele ja julgustuseks töötada patu kurjuse vastu.

Kristus teeb oma päästmistööd veel meie keskel tänapäevalgi: oli rõõm näha meie koosolekuil hingi, kes otsisid Päästjat, et saada vabaks patuorjusest; nad leidsid, mida otsisid ning hing sai täidetud Jumala rahuga.

Külastasime ka Naisõomaja mõnede seltsiliste ja teiste vend-õdedega, et viia sinna evangeeliumi-sõna valgust nii

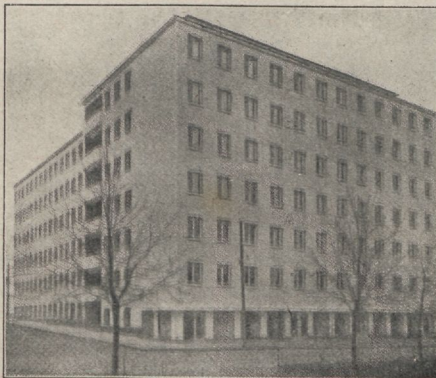
laulude, tunnustuste ja kõnede läbi.

Aulised koosolekud olid meil kept. Nurmelaga ringreisul, mis kestis terve nädal. Jumal oli ligi ja õnnistas meid ülevalt, kus iial kogunesime Tema Püha palge ette. Oli rõõm olla tunnustaja Kristuse armust — mõnele oli sõnum valus kuulda, kui see paljastas nende vigu, kuid teistele õnnistuseks. Jumala Vaim oli tegev ja paljud said rõõmstatud Tema sees.

Viimane reis oli mul Rakveresse, kuid teel peatusin ka Tapal 18. veebr. Rakveres peatusin 19.20. ja meil olid aulised tunnid üheskoos oma vanade sõpradega Jumala palge ees, omades õnnistusi Temalt.

21. viibisin Lehtses Baptisti palvelas. Kuigi ilm oli külm ja tuuline, siiski Jumala sõna juures süda ja hing said soojendatud.

Uus sotsiaaltöö keskuse hoone Helsingis.

Päästearmee Soomes vaatas edasi suurte unistustega ja lootustega ajale, mil ehitatakse sotsiaaltöö keskuse hooned, 1929. a. linna poolt kingitud ärarääkimata heale kohale kesklinnas. Kuid vaevalt jõudsid ka kõige julgemad unistajad mõelda hoonele, mille fassaad on kolmel tänaval ja sirutab end seitsmekordselt taeva poole.

10. detsembril saabus päev, mil Päästearmee suurim ehituskompleks Põhjas, heategevuse kindluse, oli kaunistatud riigi- ja armeelipuga, ja oli valmis avama uksi hulkadele ühiskonna madalamatest kihtidest.

Sisseõnnistamiskoosolekust võtsid osa paljud esindajad riigi, linna, hoolekande, arstidepere, koolivalituse ja pressi poolt. Nende kõned rõhutasid Päästearmee suurt vabadust tegevuses, mis põhjendatud ar-

mastusest, ja riigi kui linna suurt tänuikkust Armeele.

Sisseõnnistamiskõne pidas territooriumi juhataja, komandör leitnant H. Bower. Platvormil viibisid, peale territooriumikomandöri, peasekretär, nende abikaasad, staabiosakondade juhid, diviisikomandörid, hulk slummiõdesid ja kadetid, kes aitasid kaunistada koosolekut lauludega.

Uues ehituses leiduvad järgmised asutused: meeste öömaja (kolme jaotusega ja köögi-ga), noormeeste võorastemaja, naiste öömaja, pansioon, kodu emadele lastega, koolikodu lastele, kes külastavad abikooli, väikeste laste kodu kahe jaotusega, naiste sotsiaalkööki ja abiandmistöö keskus. Peale selle on samas majas Päästearmee kohvik ühes söögisaaliga, kaubaosakond, ohvitseride korterite ja korpuse ruumid.

Jumala õnnistused hingaku kõige üle!

Jumal aidaku meid olla kõiges sõnakuulelikud Temale, et teha Tema tahtmist ja Tema kuuleb meid ja vastab meile.

Kristusele kiitust nüüd ja igal ajal.

A. Höbelaid ltn.

Tallinna II.

Möödunud kuu alul viibisin ühes leitnant Höbelaituga Läänemaal eelpostides. Pidasime järjest seitse koosolekut. Igas kohas oli rohke osavõtt, osteti „Sõjahüüde“, ning suure huviga jälgisid täiskasvanud kui ka lapsed kõnesid ja laulsid lildlaidla ja lühikesi koore, mida õpetasin, suure huviga.

5. veebruaril kogunesime avalikule kohviõhtule, mis õnnestus hästi, üle ootuste, nii vaimulikult kui ka majanduslikult. Laste ettekandead jätsid väga hea mõju nimetatud koosviibimisel, eriti ettekanne, mis näitas, kuidas päikesepaiste ja rõõm aitavad üle igast raskusest.

17. veebruaril pidasime rahvusvahelise õhtu, milles olid kaastegevad kõik Tallinnas töötavad päästeohvitserid. Saal oli tulvil rahvaga, kes huviga kuulasid kõnesid Päästearmee tegevuse üle mitmel Euroopa maal. Samuti lauldi laule ja koore mitmes keeles.

Kõik meie koosolekud on olnud hästikülalastatud. Kuigi järelikoosoleku töö pole andnud oodatud tulemusi, ometi on vaimustus inimestel võtta osa koosolekust. Kindlasti pole Jumala sõna kuulutatud asjata. Astume julgelt edasi, sest Issand on meiega.

Karl Nurmela. kaptan.

„SÕJAHÜÜD“ AUNIMESTIK. Jaanuar 1938. Nr. 102.

Ohvitserid.

Leitn. A. Höbelaid 100, kapt. J. Padar 80, kapt. V. Muul 53, kapt. K. Nurmela 40, kapt. A. Tennen 35, kapt. M. Blees 30, proua kapt. I. Nurmela 25.

Sõdurid ja allohvitserid.

K. ü. sekr. J. Kanter 50, seers. F. Leemann 50, sõd. E. Hausvalter 50, sõd. H. Ülevain 45, envoi L. Bakul 40, sõd. Sihver 25, sõd. Penter 25, seers. A. Lilleallik 25, sõd. M. Rosenberg 25, sõd. I. Tennen 25, sõd. I. Ostra 25, sõd. Th. Lappard 25, sõd. V. Puusepp 25.

„Jehova on hea, tugevaks paigaks ahastuse päeval; ja tema tunneb neid, kes tema juurde kipuvad.“

Kiitkem Teida, sest Tema on hea!

1.

R. M. 139.

1. Oh kui õnnis Isa saatel koju poole räämata, Varsti lõpeb kõrberänne, Kaanasesse jõuame.

Varsti kostab lalulihelin Vägevam kui kangre mere kohin. Au ja kiitus olgu Talle, kes meid võitis verega.

2. Paabelis meil jõekaidal laul jääb tihti vaikima, Taevas seal Jeruusalemmas kaunimalt me laulame.

3. Pimedust ei ole taevas, häda ega pisaarid, Ükski pole patuvaevas, surm ja kurus võidetud.

4. Siin on lahkimist maailmas, vaeva, kurbust, heitlust ka, Aga kuldses taevainnas saame rahu kohtama.

5. Argu jäägu ükski maha pimedasse maailma, Oh, et võiksime seal näha, kui on lõppend rännak siin.

2.

1. Räägi, oh armas Issand, räägi, Sind kuulen ma! Teha Su tahtmist tahan, Issand, mind õpeta! Kui tormidest ma murtud, Su poole hüüan ma — Rahu ja rõõmu leian, Sa võid mind trööstida.

Räägi nüüd armastuses, Issand, mu vastu Sa! Trööst mind kurvauses, tormid kõik vaigista! Vaata, Su risti ette, põrmusse vajun ma. Paranda murtud südant, trööst ja jaha-tu!

2. Tuhanded hääled hüüdvad: „Issand, oh hoi mind! Et siin maailma marus kuulaks ma ainult Sind. Sa ütks viid mind läbi ja õigest juhatab. Kui Sa mul oled ligi, kahju ei karda ma.

3. Kuulasin tihti teisi — kõik nad mind petsivad, Võideldes hädas, mures, leidsin end unustud. Nüüd tahan risti kanda, okasteed kõndida, Tervelt end Sulle anda ja Sinust õppida.

4. Olen kord otsustanud, Issand, Sull elada, Ja Sinu pühais jälgis alati astuda. Siruta kätt mul!, Issand, kui laintes vajun ma, Et võin Sul vilja kanda, ainult Sind austada.

3.

1. Nüüd on kaetud armulaud kallil eluleivaga, Igatsejad hinged, tulge kartmata. Teava manna antakse, rohkest ette kantakse, Oh, mis rõõm on pulmalauas istuda!

Täna Jeesus sind veel kutsub pulmale, Tule Tema armu juurde julgelt. Ta, kes kullil söönud tõest, viina valmistanud veest, Näljastele eluleiba pühak.

2. Jüngerid kalapüügi tõelid tühja kääga tulevad, Asjata nad vaeva näinud terve õ. Jeesus astub laevasse, võrgud vette lastakse, Peagi on toitu jälle rohkesti.

3. Nõrkend hing nüüd juua saab, oma janu kustutab, Eluallik on veel lahti kõigile. Sõna läbi hüüab Ta: „Jeesus ilma hinnata, Õnnistus on valmistatud, tulge kõik!“

4. Varsti Jeesu pruudide läheb vastu peile. Kätte jõuab igatsetud pulmapäev. Nälg ja janu unustud, mis siin tihti vaevanud, Õnnis hingamise aeg on alganud.

4.

1. Mu Päästja ristil kannatas, austud olgu Jumala Tall! Oh, tule, hõiska Issandas, austud olgu Jumala Tall!

Oh Tall, oh Tall, sa verine Tall, Ma nime Jeesus armastan, sest oma hingel väge saan. Austud olgu Jumala Tall!

2. Kõik minu patud kaetud, austud olgu Jumala Tall! Ma Jeesu nime päästetud, austud olgu Jumala Tall!

3. On unustatud minu süüid, austud olgu Jumala Tall! Ma teava poole rändan nüüd, austud olgu Jumala Tall!

4. Kui mõõdas tormid eluteel, austud olgu Jumala Tall! Siis laulan õndsalt rannal veel: austud olgu Jumala Tall!

5. Ja see mu laul on lõpmata: austud olgu Jumala Tall! Et Jeesus mu eest suri ka. Austud olgu Jumala Tall!

5.

M. J. 319.

1. Oh kui õnnis olla Jeesu rahvas, Kindel tunnistus on südames. Kihuhääled kõlgu nüüd vahvast Imelise armastuse eest.

2. Õnnelikult edasi nüüd läeme, Püha Vaim meid ise juhatab. Kindlalt tema armu sisse jääme, Kuni jäädavalt meid ühendab.

3. Auline meid elu ootab taevas, Sellel' mõeldes julgust saame veel. Ehk küll kõnnime ka hädas, vaevas Siin maailma viletsuse teel.

4. Kristus surres surma ära võitis, Ülestõustes meile elu tõi. Jäävad päev siis südamesse koitis, Kui hing kõigest patust lahti sai.

5. Jeesus lootuseks meil elus saanud, Jeesu rahust laulab süda, suu. Jeesus armust meid on lunastanud, Jumalale kiitus kõlgu.

6.

1. Me päästetsõdurid, Kes rõõmsast võiteme, Me päralt lüka võit Ehk itaua ootame. Meil mõök ja kilp on käes, Nii lähme edasi, Ja võitlusvaimu väes Ei kokku tagasi.

Meil võitve Jumal, meil võitve Jumal, Kui vihast vaenlast ründame, Me peame võitma, me peame võitma, Sest Issandas kõik sõdime. Jah hallelujua, jah hallelujua, On äge võitlus kaunis ka. See saab kord palka, Kes ustavalt jääb võitema.

Oled sa mures

oma raisatud elu ja võimaluste pärast?

Kuule, mis Jumal ütleb sulle:

„Oh, et sa oleksid mu käskusid tähele pannud! Siis oleks su rahu olnud kui jõgi, ja su õigus kui merelained.“

„Ära karda ja ära värisel! Mina, mina olen see, kes su üleastumised kustutab, ega tuleta su pattu enam meelde.“

Koorid.

1. Mina rändasin kaugel kõrveleel, Kaugel maal, tühjal maal, Kuid Jeesus otsis mind armuga: Oh see päev, õnnis päev!

2. Vaat! Päästja haavad lahti Sinu eest, oh patune. Vaat Päästja haavad lahti, sinna põgene!

3. Patuste Päästja, Vaata minule. Südamest palun ma: Päästa mind ka.

4. Ilus teava maa, Tihti vaimus niien sa sind. Õndsalt rannal seal Paljud sõbrad ootavad mind. Vahest kuulda võin Siin, kui kõnnin üksinda, Nende rõõmsaid laule ka.

5. Küll imeilus on see laul, Siin ja ka taevas üleval. Ja kõige armsam, kuulda mul: Jeesus, Jeesus, Jeesus!

6. :; Oma Juhü nägu igas tormis näen. :; Kuigi lained möllavad, rahu minu hinge jääb. Oma Juhü nägu igas tormis näen.

7. Eks sa kuule inglü laulu? Eks ta kõla sulle ka? Eks ta kihuta su südant selle peale vaatama?

8. Mind otsis ja leidis, kui olin pime ja abitu. Ta otsis ja leidis, milline auline päev.

9. :; Kui Jeesus ligi teil :; Päästetaks hinged ja ärkamist on; Kui Jeesus ligi teil.

Viisil: Elupäike.

10. Jeesus minu, olen rõõmus, Elus sammun julgelti edasi. Ei karda tormid, Sest mu Jeesus saadab mind.

2. Me päästetsõdurid, Kes vahvalt võituses, Meil kostab laulusid, Et ainult Jeesuses Arg omab julguse Ja nõrk saab jõudu veel. Me vaenlast ründame, Siis võid meid ootab eel.

7.

1. Jumalast kaugel kord kõndisin ma Olles üks patu vang, Kuni mind Jeesus sai vabastada Aulisel Kolgatal.

:; Auline Kolgata :; Seal võlad kõik maksti ja andestust sain. Auline Kolgata.

2. Õnnelik läestli on nüüd mu meel Kiitus hallelujua! Igavest hõiskab ja laulab mu keel. Auline Kolgata.

3. Jumala Vaim mulle tunnistanud. Jeesuse oma ma. Tõotused kõik saivad kinnitatud Aulisel Kolgatal!

4. Vii oma patud ja kõik oma süüd, — Kolgata ristle. Kõikidest pattudest päästab sind nüüd Auline Kolgata!

„SOJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 1 kr. 25 s, ½ a, 70 s, Üksiknumber 10 s.

Ilmumisaeg 1. märtsil 1938.

Vastutav toimetaja: kapl. L. Luther. Väljaandja: Päästearmee.

RAHVUSRAAMATUKOGU
AR

„Rahvusliku üleskutses“

rahakorjamine puudust kannatavate ja haigete heaks kestab kuni 15. aprillini k. a.

Palume teie lahket kaasabi.